

**ИННОВАЦИОН САЛОҲИЯТ ВА УНИ АНИҚЛАШНИНГ ИЛМИЙ-УСЛУБИЙ
МАСАЛАЛАРИ****Ш.Ш.Шомуродова***Самарқанд Давлат Тиббиёт Университети**Фармация ишени таъкил қилиш кафедраси ассистенти*

Жамиятда замонавий ижтимоий-сиёсий ва иқтисодий туб ўзгаришларнинг қийинлиги, турли-туманлиги, зиддиятларнинг мавжудлиги, уларнинг янгилиги ва доимий ҳаракатда бўлиши бозор трансформацияси шароитида иқтисодиёт тармоқларининг инновацион ва инвестицион салоҳиятидан максимал фойдаланишни тақозо этади. Худудлар иқтисодиётининг мунтазам равишда техник ва технологик, ижтимоий-иқтисодий янгилинишни таъминлаш шароитида эса, ўз навбатида, асосий ҳал қилувчи куч сифатида илм-фанга бўлган эътиборнинг кучайиши вужудга келади.

Д.И.Какуриннинг фикрига кўра, “инновацион салоҳият” тушунчаси “инновацион фаолиятнинг концептуал акслантирувчи феноменига” айланиб улгурган³³. Инновацион салоҳият тушунчаси, унинг моҳиятини талқин қилишдан олдин, аввало, “инноватика”, “инновация”, “инновацион фаолият” тушунчаларини таҳлил қилиш мақсадга мувофиқдир.

Республикамиз учун инновацияни тадқиқ қилишнинг икки турдаги назарий йўналиши муҳимдир. Назарий тадқиқотнинг биринчи йўналиши бу инновациянинг ўз ҳолича ривожланиши (ҳаётий давр), яъни яралган ғоядан уни татбиқ этишгача бўлган ҳаракат жараёни. Инновацион жараённинг юзага келиши, ҳаётда ўз тасдиғини топиб татбиқ этилиши омилларнинг мураккаб бўлган ўзаро таъсири натижасида амалга ошади. Иккинчи йўналиш – инновацион менежмент доирасида амалга ошадиган жараён. Айнан ушбу назария “инноватика” номини олди ва, ўз навбатида, бир қанча мустақил йўналишларнинг вужудга келишига сабаб бўлди: янгиликларнинг шаклланиши, ўзгарувчан янгилик, янгиликларнинг тарқалиши (диффузия); инсонларнинг янгиликка мослашиши ва янгиликларнинг инсонларнинг эҳтиёжларига айланиши; инновацион қарорларнинг яралиши ва бошқалар. Аммо ушбу келтирилган, яъни инноватиканинг таркибий қисмларида айрим муҳим элементларнинг киритилмагани намоён бўладики, булар – янгиликлар бозори, инновацион стратегия.

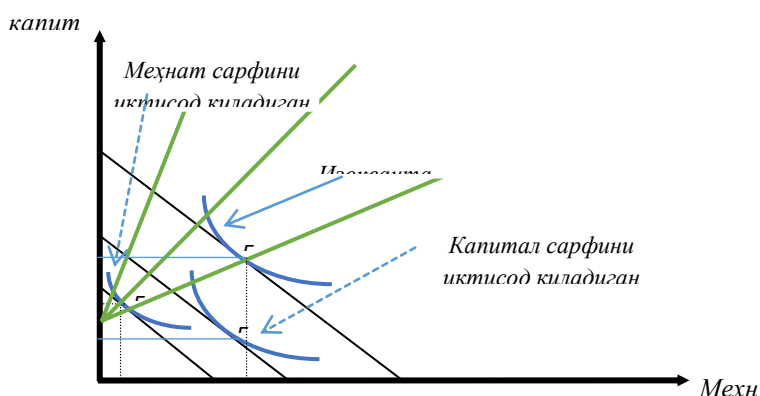
Бизнинг фикримизча, инновациянинг иккинчи назарий тадқиқотлар йўналиши бўлмиш “инноватика”ни илмий жиҳатдан янгиликларнинг амалга ошиши, инновацион жараёнлар ривожланишининг қонунияти, инновацион жараёнларнинг босқичи, инновацион салоҳият ва инновацион инфраструктура каби тушунчаларни келтирилган ҳолда мажмуавий талқин этиш ўринли бўлади.

Инноватикани ва инновацион жараёнларни назарий жиҳатдан ўрганиш, илмий жиҳатдан тадқиқ этишда Ғарбнинг бир қатор забардаст олимлари эътибор қаратишган. Булар қаторида И.Шумпетер, Н.Д.Кондратьев, Г.Менш ва бошқаларни

³³ 122. ААКокурин Д.И. Инновационная деятельность: учебное пособие. М.: Экзамен, 2003. 111 с.

эслаш мумкин. Ушбу олимларнинг илмий ишлари, олиб борган тадқиқотлари, узвий боғлиқликдаги таҳлиллари орқали инновациялар, уларнинг вужудга келиши, сабаб ва оқибатлари, инновацияларнинг ривожланиши, уларга таъсир кўрсатадиган омиллар, умуман, мазкур тарзда муаммонинг қўйилиши, ечими ва шунга ўхшаш бир қатор масалаларни англаб етиш мумкин бўлади. Н.Д.Кондратьев³⁴ томонидан иқтисодий ривожланиш муаммолари ва уларга таъсир кўрсатадиган инновациялар устида изланишлар олиб борилган. Мутахассис ўз тадқиқотларида асосий эътиборни иқтисодий ривожланиш даврлари, унинг давомийлиги ва уларнинг ривожланиш сабаблари сифатида инновацияларни мисол қилиб келтиради. Н.Д.Кондратьевнинг ушбу ғояси австрия мактаби намояндаси И.Шумпетернинг илмий тадқиқотлари ривожига асосий тurtки бўлиб хизмат қилган. Бугунги кунда И.Шумпетер инновация, инновацион жараёнлар каби тушунчаларни истеъмолга киритган йирик олим сифатида эътироф этилади. Унинг 1939 йилда чиқарган “Иқтисодий даврлар” деб номланган асарида инновацион жараёнларнинг назарий асослари, яратилган янгиликларнинг (инновация) технологик жараён ҳамда бошқарувга самарали таъсир кўрсатиши, иқтисодий ресурслар ишлатилишининг янгича комбинацияси натижасида ишлаб чиқариш ҳажмининг ўсиши вужудга келиши каби масалалар қамраб олинган. Инновация – бу янги технологияларни, янги маҳсулотларни, янги материал ресурсларни ишлаб чиқаришга жорий этиш ва янги саноат корхоналарининг ташкил этилишидир³⁵. Ўтган асрнинг 30-йилларида иқтисодчи олимларнинг асосий эътибори инновацияни классификациялашга қаратилди. “Инновация”ни ўрганиш фақат техника прогресси назарияси доирасида, шунингдек, омил унумдорлиги назариялари асосида талқин қилинди.

Б.Сонтонинг талқинига кўра, инновация деганда, ижтимоий техник-иқтисодий жараённи ўз ичига қамраб олиб, ихтироларни, дастлабки ғояларни амалий тажрибаларда синаш орқали юқори технологияни, товар ишлаб чиқаришни самарали йўлга қўйиш билан бозорда юқори қўшимча даромадга эришиш тушунилади³⁶.

2.1-расм. Омиллар сарфини иқтисод қилувчи инновацион жараёнлар.

³⁴ 123. Кондратьев Н.Д. Большие циклы конъюнктуры и теория предвидения: избр. тр. Сост. Ю.В.Яковес. – М.: Экономика, 2002. 767 с.

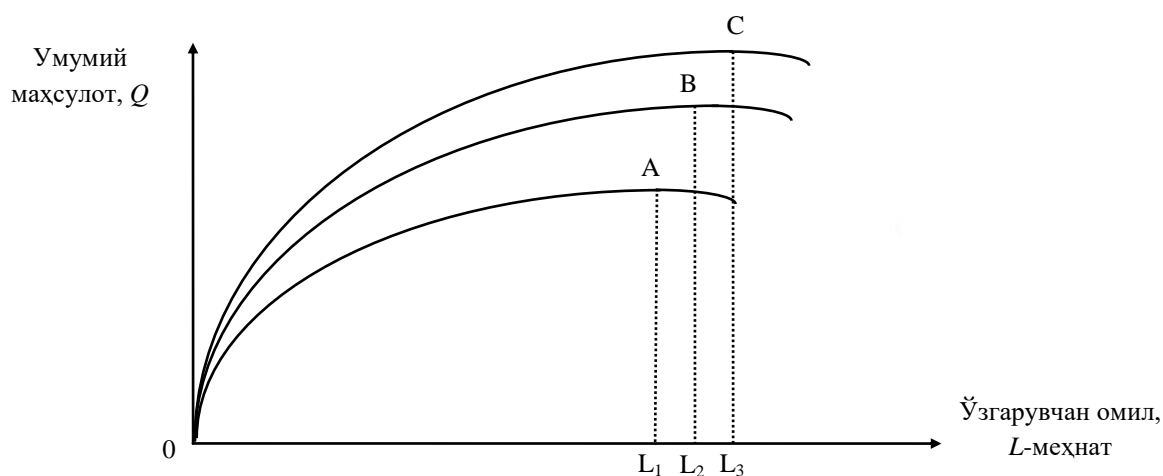
³⁵ 157. Шумпетер Й.А. Теория экономического развития. Капитализм, социализм и демократия. М.: ЭКСМО, 2007. 864 с

³⁶ 141. Санто Б. Инновация как средство экономического развития. – М.: Прогресс, 1990

Буни иккита омил (меҳнат ва капитал) ўртасидаги нисбатнинг турлича ишлатилишидан келиб чиқиб, меҳнат унумдорлигига капитал ресурсини ошириш орқали эришиш ёки капитал ресурсини камайтириб, яъни меҳнат ресурсини капитал билан таъминланганини камайтириш оқибатида ишлаб чиқаришни ташкил этиш усуллари орқали баҳо бериш мумкин (2.1-расм).

Бу иқтисодий тилда изокванта деб юритилиб, у бир хил ҳажмдаги маҳсулотни ишлаб чиқаришни таъминлайдиган ишлаб чиқариш омиллари сарфлари комбинацияларини ифодаловчи эгри чизиқ орқали ифодаланади. Агар биз ўзгарувчан омил сифатида меҳнат сарфини қарасак (капитал сарфи ўзгармаганда), меҳнат сарфи кичик миқдорда ошганда маҳсулот ишлаб чиқариш ҳажмини анчагина оширади. Нима учун деганда, бошланғич даврда меҳнат сарфининг ошиши капиталдан тўлиқроқ фойдаланиш имконини беради. Натижада, чекли маҳсулдорлик, умумий ва ўртача маҳсулдорлик ортади. Лекин пировард натижада ишчилар сонининг ошиши (капиталнинг ўзгармаганлиги) чекли меҳнат унумдорлигининг камайишига олиб келади, яъни омил маҳсулдорлигининг камайиш қонуни «ишлай» бошлайди.

Омил маҳсулдорлигининг (бир бирлик қўшимча омил сарфига тўғри келадиган қўшимча маҳсулот) камайиш қонуни қисқа муддатли ораликқа хосдир, чунки бу ораликда камида битта омил ўзгармасдир. Узоқ муддатли ораликда барча омиллар маълум миқдордаги комбинацияда ошса, ишлаб чиқариш ҳажми ҳам ошиб боради.

2.2-расм. Технология такомиллашувининг ишлаб чиқариш ҳажмига таъсири

Омил маҳсулдорлигининг камайиш қонуни (ОМКК) чекли маҳсулотнинг камайишини ифодалайди. Маҳсулдорликнинг камайиш қонуни маълум бир ишлаб чиқариш технологиясида ўринлидир (2.2-расм). ОМКК абсолют бўлмасдан, нисбий ҳарактерга эгадир ва у маълум ишлаб чиқариш технологиясига қўлланилади. Вақт ўтиши билан технологиянинг такомиллашуви, маҳсулот ишлаб чиқариш чизиғини юқорирак қўтарилишига олиб келиши мумкин.

Масалан, биринчи технологияда ўзгарувчан меҳнат ресурсидан максимал фойдаланиш L_1 бўлса (2.2-расм), янги, такомиллашган 2-технологияга ўтилиши, меҳнат сарфи ҳажмини L_2 га оширади ($L_2 > L_1$), янада такомиллашган 3-

технологияга ўтилиши меҳнат сарфини L_3 микдоргача оширади: $L_3 > L_2 > L_1$. Шуни эслатиб ўтиш керакки, технологиянинг такомиллашуви ОМКҚ умуман ишламаслигини билдирмайди, ушбу қонун ҳар қандай ишлаб чиқариш технологиясида ҳам ўз кучини сақлаб қолади.

Расмдаги 1-, 2- ва 3-такомиллашган технологияларга мос келувчи ишлаб чиқариш чизиқларидаги A , B , C нуқталардан кейинги ишлаб чиқариш нуқталарида ҳар бир қўшимча сарфланган ишлаб чиқариш омили (меҳнат сарфи) ишлаб чиқариш ҳажмини камайтиради. Бундан кўринадики, классик мактаб вакиллари ишлаб чиқариш омиллари изоҳланган графикда (2.1-расм) омиллардан турли нисбатларда фойдаланиш орқали инновацион жараённинг вужудга келишини келтириб ўтадилар, аммо ушбу қараш ва талқин инновациянинг туб моҳиятини очиб бериш учун етарли эмас.

Бу ерда фақат ишлаб чиқариш имкониятлари чизиғида омилларни турли комбинацияларда фойдаланиш орқали ишлаб чиқариш ҳажмини ошириш ёки ишлаб чиқариш ҳажмини ўзгартирмаган ҳолда, омиллардан турли нисбатларда фойдаланиб, ресурслар сарфини минималлаштириш нуқтаи назари ётибди. Бундай натижага эса инновацияни қўлламаган ҳолда ҳам эришиш мумкинлигини қайд этиш жоиз.

Инноватика билан шуғулланган яна бир гуруҳ олимлар: К.Фримен, Д.Кларк, Л.Соете ўз тадқиқотларида технологик тизим, технологик ва социал инновациялар ўртасидаги ўзаро алоқалар хусусиятлари каби тушунча ва қарашларни илгари сурганлар. Уларнинг наздича, иқтисодий ўсиш суръати технологик тизимнинг шаклланиши, ривожланиши ва эскиришига боғлиқ. Диффузия ёки инновацияларнинг ёйилиши технологик тизим механизмининг ривожланиши орқали намоён бўлади.

Умуман, “инновация” сўзи янгиликларнинг яралиши, ноанъанавий бўлган жараёнларнинг пайдо бўлиши, ташкил этиш ва бошқарув самарадорлиги ошишига олиб келадиган ўзгача усул, воситаларнинг пайдо бўлишини англатади. Бу сўз бизнинг атамашунослигимизда инглиз тилидан кириб келган “инноватион” сўздан олинган бўлиб, байналминал термин сифатида эътироф этилади.

Бугунги кунда иқтисодий адабиётларда олимларимиз инновацияга турлича таърифларни, талқинларни, қарашларни, нуқтаи назарларни, фикр-мулоҳазаларни билдириб келмоқдалар. Бир гуруҳ олимлар (А.Н.Фоломев, Г.Я.Киперман) инновацияни янги маҳсулотлар, технологиялар ҳамда хизматларни яратишга қаратилган ва маълум бир имкониятларга эга бўлган ижодий меҳнат маҳсули, деб қарашади. Бошқа муаллифлар (П.Ф.Друкер, А.И.Муравьев, Н.И.Лапин) эса, инновацияга бизнесни ривожлантириш учун йўналтирилган мураккаб тизим сифатида қараш лозимлигини уқтиришади. Яна бир гуруҳ олимлар (А.Ҳарман, Р.Джонса) инновация остида ишлаб чиқариш жараёнига янги ёки мавжуд бўлган эскисини такомиллашган вариантини татбиқ этишни тушунадилар.

Бизнингча, бу олимлар томонидан инновацияга берилган таъриф ва қарашлар қисман тўғри бўлиб, улар инновацион жараёнга берилган батафсил маълумотлар сифатида қайд этишимизга асос бўлмайди. Демак, инновация категориясини қараб

чиқиш ва инновацион жараёнларнинг ихтисослашган хусусиятларини талқин этиш, уни бошқариш учун ушбу категориянинг мазмун-моҳиятини тўла акс эттирган махсус классификацияни ишлаб чиқиш тақазо этилади. Инновацияни таҳлил этишнинг муҳим асосий босқичи сифатида таснифлашнинг бир қатор аломатларини ўрганиш талаб этилади.

Шунинг учун ҳам ушбу масала бўйича муаллиф инновациянинг барча хусусиятларини, тизимий элементларини очиб беришга хизмат қиладиган ва инновацион жараёнларни таъмин этишга қаратилган тасниф хусусида тўлиқроқ илмий-услубий маълумот беришни кўзда тутди.

Ўрганилган тадқиқот ишларидан ҳосил бўлган қарашларни умумлаштириб, уларнинг “инновация”га берган таърифларини уйғунлаштирган ҳолда, ўзимизнинг жузъий хулосаларимизни баён этадиган бўлсак, “Инновация” динамик ва статистик жиҳатдан яратилган янгилик ва илм-фан ютуғининг охириги босқичигача боришини таъминлашга қаратилган ва бунинг натижасида маълум бир иқтисодий самарани юзага келтирадиган жараён ҳисобланади.

Инновация иқтисодиётни такрор ишлаб чиқариш жараёнида юзага чиқадиган ғоялар трансформациясининг натижаси, изланишлар, ишланмалар, янги ёки такомиллаштирилган илмий-техникавий, ижтимоий-иқтисодий, сиёсий ва бошқарув қарорлари сифатида талқин этилади. Инновацияни инновацион жараённинг маҳсули сифатида ҳудудий бозорларда “ишлаб чиқарувчи” ва “истеъмолчи” ўрнида кўриш таҳлилани анчагина осонлаштиради. Бунинг учун “инновацион потенциал” тушунчасини ёритиш ва ҳудудларнинг ижтимоий-иқтисодий ривожланишига баҳо беришда ундан кенг фойдаланиш илмий-методик жиҳатдан тўғри бўлади. “Инновацион потенциал” категориясини батафсил талқин қилиш учун қуйидаги асосий қарашларни келтирамиз:

1. Инновацион потенциал бу илмий, интеллектуал, ижодий ва илмий-техникавий ихтироларнинг йиғиндиси;
2. Инновацион потенциалга инновацион фаолиятни амалга оширишни таъминловчи мавжуд ресурслар сифатида қараш;
3. Инновацион потенциал – инновацияни амалга оширишда ресурслардан унумли фойланишни таъминлашга хизмат қиладиган янги имкониятлар;
4. Инновацион потенциалнинг интеграллашган кўриниши – ресурсларнинг жорий қиймати ва ундан фойдаланиш имконияти;
5. Инновацион потенциални инновацион фаолиятни амалга оширишга қодир бўлган иқтисодий субъектнинг тайёргарлиги ва қобилияти сифатида кўриш.

Кўпгина минтақашунос олимлар ҳудуднинг ривожланишини иккига бўлиб ўрганишни тавсия этадилар. Булар: инновацион ривожланишга ўтиш учун ҳудудда мавжуд бўлган барча шароит ва имкониятлар; иккинчиси, инновацион фаолиятни фаоллаштиришга қодир бўлган иқтисодий субъектларнинг қобилиятлари.

Бизнинг фикримизча, ҳудудларни инновацион ривожланишининг асосини мавжуд ресурслардан самарали фойдаланиш натижасида ижтимоий-иқтисодий

кўрсаткичларнинг миқдорий ва сифат жиҳатидан ўзгариши (кўпайиши) ташкил этади. Натижавий кўрсаткичларнинг таъминланиши пассив (инновациянинг ривожланиши учун мавжуд шароит) ёки актив (янгиликларни яратиш учун мавжуд бўлган мотивация ва ташаббус) усулларда амалга ошириш мумкин.

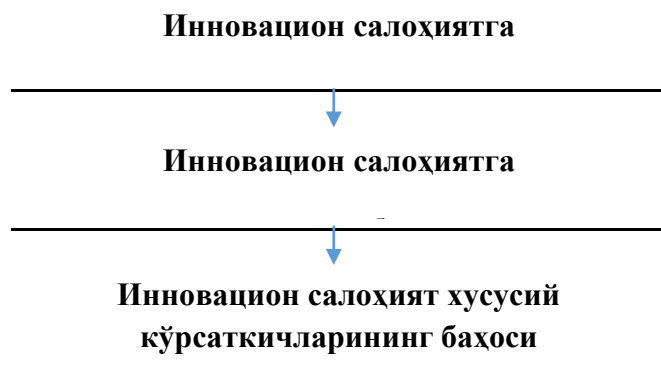
Инновацион салоҳият (мамлакат, ҳудуд, тармоқ, корхона иқтисодиёти) замирида, ҳудудий ижтимоий-иқтисодий тизимнинг ҳудуд субъектларининг (истеъмолчи, ижро ҳокимияти субъекти, субъект-новатор, бозор ва х.) мавжуд ёки янги вужудга келаётган эҳтиёжларини қондиришга мўлжалланган янги ҳолатга ўта олиш салоҳиятини тушуниш керак бўлади.

Ҳудудий иқтисодий сиёсат мазмун жиҳатидан ҳудуднинг инновацион салоҳиятига боғлиқ бўлиб, у, ўз навбатида, ҳудуднинг келгусидаги ижтимоий-иқтисодий ривожланишини олдиндан белгилаб беради. Ҳудуднинг ижтимоий-иқтисодий ривожланиши эса учта манбага асосланиши мумкин:

- ❖ ишлаб чиқариш омиллари (ўсишнинг экстенсив тури);
- ❖ инвестициялар (ривожланишнинг ўрта даражаси, ўсишнинг экстенсив-иқтисодий тури);
- ❖ инновациялар (олий даража, иқтисодий ўсишнинг интенсив тури).

Ҳудудларнинг инновацион салоҳиятини таҳлил қилиш услубиётини аниқлаш учун инновацион ривожланишнинг халқаро ва ҳудудлараро таҳлил қилиш усулини қўллаш таклиф қилинади. Мазкур таҳлилни амалга ошириш учун Ф.Бергер томонидан кўриб чиқилган, ҳудуднинг инновацион салоҳиятини ўрганишнинг фундаментал таҳлил концепциясига таянувчи алгоритмик кетма-кетлигини ишлаб чиқиш таклиф қилинади.

Мазкур концепция “юқоридан пастга” комплекс услубий ёндашувга асосланади, яъни таҳлилга ёндашиш, таҳлилни у ёки бу иерархиянинг юқори даражасидан бошлашни ва пастга, таҳлилнинг таянч бирликларига қараб ҳаракатланишни тақозо этади. Алгоритм иерархиясининг юқори босқичида инновацион салоҳиятга берилган халқаро баҳо ўрин эгаллайди, кейинги тадқиқот нуқтаси ҳудудий даража бўлади ва ниҳоят охириги даражада инновацион салоҳият хусусий кўрсаткичларининг баҳоси акс этади (2.4-расм).

2.4-расм. Инновацион салоҳиятни баҳолаш услубларини тадқиқ қилиш кетма-кетлиги³⁷

³⁷ Муаллиф томонидан тузилган.

Инновацион ривожланиш таҳлилининг алгоритми аниқлаб олингандан сўнг, тадқиқот таҳлилининг вақтга доир даврини ҳисоблаш зарур бўлади. Инновацион салоҳиятни ўлчашнинг машҳур услубларидан бири Халқаро иқтисодий форумнинг (ХИФ) глобал рақобатбардошлик ҳисоботлар учун ҳисобланадиган “Глобал рақобатбардошлик индексининг инновацион салоҳият субиндекси (ГКИ)” ҳисобланади. Бу ҳақдаги батафсил фикр-мулоҳазалар тадқиқотимизнинг кейинги бандларидан ўрин олган.

ҲИДОДЛАНИЛГАН АДАБИЁТЛАР:

1. Abduxalilovich, S. S. (2022). ORGANIZATIONAL ECONOMIC MECHANISMS OF SMALL BUSINESS AND PRIVATE ENTREPRENEURSHIP IN THE SERVICE SPHERE. *NeuroQuantology*, 20(18), 46.
2. Abduxalilovich, S. S. (2022). ORGANIZATIONAL ECONOMIC MECHANISMS OF SMALL BUSINESS AND PRIVATE ENTREPRENEURSHIP IN THE SERVICE SPHERE. *NeuroQuantology*, 20(18), 46.
3. Sh. Shomuradova (2023). MODERN METHODS OF MOVING GOODS IN RETAIL ENTERPRISES. *Science and innovation*, 2 (A1), 39-42. doi: 10.5281/zenodo.7517752
4. Sh. Shomuradova (2023). THEORETICAL AND METHODOLOGICAL FOUNDATIONS OF THE DEVELOPMENT OF MERCHANDISING ACTIVITIES IN RETAIL ENTERPRISES. *Science and innovation*, 2 (D3), 5-7. doi: 10.5281/zenodo.7700057
5. D. Togayeva (2023). ANALYSIS OF THE DEVELOPMENT OF SMALL BUSINESS AND PRIVATE ENTREPRENEURSHIP IN THE SAMARKAND REGION. *Science and innovation*, 2 (A1), 103-106. doi: 10.5281/zenodo.7541692
6. Mardievna, S. G., & Abduxalilovich, S. S. (2023). THE ROLE OF INVESTMENTS IN THE PROCESS OF DIGITALIZATION.
7. Qizi, H. S. N., & Abduxalilovich, S. S. (2023). RAQAMLI IQTISODIYOT SHAROITIDA IJARA XIZMATLARINI SAMARADORLIGINI OSHIRISH YO'LLARI. *Journal of marketing, business and management*, 2(2), 104-107.